

327

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 lipca 1994 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stała się ważnym elementem polskiego doświadczenia demokratycznego.

Jej powołanie stanowiło wyraz troski państwa o ład w sferze elektronicznych środków przekazu oraz przejaw dbałości o zapewnienie niezależnej, demokratycznej kontroli nad działalnością nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła pionierski wysiłek na polu tworzenia rynku mediów elektronicznych, uformowania reguł ich obecności w demokratycznym systemie społecznym oraz przekształcenia państwowego radia i telewizji w instytucje o charakterze publicznym.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej docenia pracę członków Krajowej Rady i pragnie podkreślić te cechy jej funkcjonowania, które zyskują szczególne uznanie:

- jawność procesu koncesyjnego,
- trafność doboru kryteriów i określenia priorytetów,
- stały kontakt z opinią publiczną,
- dbałość o rzetelny przebieg przesłuchań konkursowych,
- udział w tworzeniu prawa regulującego działalność mediów oraz chroniącego wolność słowa i własność intelektualną,
- niezależność i odpowiedzialność w okresie przedłużającego się kryzysu personalnego, którym Krajowa Rada została dotknięta.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej dostrzega jednak w obszarach wchodzących w zakres odpowiedzialności Krajowej Rady zjawiska, wobec których nie może pozostać obojętny. Związane są one z konfliktami pomiędzy publiczną telewizją a organami władzy i częścią opinii publicznej. Kierownictwo telewizji publicznej nie wykorzystало należycie instrumentów układania tych stosunków tak, aby mógł być rzetelnie realizowany podstawowy wymóg stawiany telewizji publicznej — zagwarantowanie obywatelom bezstronnej i pełnej informacji o polityce państwa i pracy organów władzy po to, by mogły być poddane społecznej ocenie i kontroli.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, od rządowych i państwowych agend informacyjnych oraz od telewizji publicznej podjęcia starań o wyeliminowanie źródeł istniejących napięć.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje także od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz właściwych organów skuteczniejszych działań na polu zwalczania piractwa w eterze.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz kierownictwo Telewizji Polskiej S.A. w okresie sprawozdawczym nie określiły wystarczająco funkcji i celów telewizji publicznej wynikających z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. Ich sprecyzowanie, w powiązaniu z wysokimi wymaganiami warsztatowo-programowymi, powinno zagwarantować wypełnianie przez telewizję publiczną wzorcowej roli w świecie mediów elektronicznych i uchronić ją przed niebezpieczeństwem komercjalizacji i obniżenia poziomu dla doraźnych korzyści.

Ponad roczne doświadczenia skłaniają do krytycznej analizy ustawy o radiofonii i telewizji, szczególnie tych jej fragmentów, które odnoszą się do powoływania i odwoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Brak precyzji i wyraźnych rozstrzygnięć ustawowych umożliwia podważanie autorytetu i niezależności Krajowej Rady oraz wywieranie na nią pozaprawnych nacisków.

Utrzymywanie się wątpliwości co do legalności sprawowania funkcji przez obecnego przewodniczącego Krajowej Rady jest szkodliwe zarówno dla autorytetu prawa, jak i interesów polskiego środowiska mediów.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje sprawozdanie Rady.

Marszałek Sejmu: *J. Oleksy*